

Åpning og avslutning på konferansen 28.09.11 ved Gudrun Høverstad, Forsvar offentlig pensjon.

Velkommen til denne konferansen arrangert av Forsvar offentlig pensjon.

Fram til tariffoppgjøret 2008 pågikk det en kamp i privat sektor om AFP fortsatt skulle være en sosial ordning som gjorde det mulig for folk som ikke orket å stå i jobb helt til 67 å gå av på en verdig måte eller om det skulle bli en tilleggspensjon som gir mest til dem som har helse til å stå lenge i jobb. Den gamle, solidariske AFP-ordningen tapte og svært mange lavtlønte, særlig kvinner har ikke lenger rett til å gå av med AFP i privat sektor fordi de har tjent for lite.

Pensjonsforliket i Stortinget gjorde at levealdersjustering ble innført som sparemetode i pensjonene – dersom levealderen øker i ditt årskull må du jobbe lenger for å oppebære samme pensjon som i den gamle ordningen. Øker levealderen med 1 år, må du jobbe 8 mnd. lenger. Levealdersjustering er en svært usosial ordning som premierer dem som har jobb de kan bli gamle i og en helse som holder, den overfører penger fra dem som dør tidlig til dem som lever lenge, den forsterker dødens klasseskille.

Forsvar offentlig pensjon ble stiftet av en del fagforeninger i offentlig sektor i 2008. Vi er en form for grunnplansorganisasjon som prøver etter beste evne å bidra til kunnskap og aktivitet for å forsvare det de solidariske prinsippene som offentlig tjenestepensjon bygger på. Dette er den 7. konferansen vi arrangerer etter at vi ble stiftet, vi har bidratt til å utgi boka *Mye å miste*, vi har holdt uttallige foredrag, hatt kontakt med organisasjonene i offentlig sektor, tatt initiativ til utredninger osv. osv.

Etter vårt syn vant organisasjonene i offentlig sektor en stor og viktig seier i tariffoppgjøret 2009, da vi klarte å forsvare den gamle tjenestepensjonsordningen. Vi i offentlig sektor har fortsatt en solidarisk AFP-ordning og har skjermet en del årskull fra levealdersjustering. Det har blitt sagt at vi eldre har trukket opp stigen, jeg oppfatter det motsatt – vi holder stigen nede og slåss for at også de som er født etter 1963 skal få beholde gode pensjonsordninger. Det er i hvert fall min hovedmotivasjon for å drive med dette, jeg ønsker at yngre generasjoner skal få like gode ordninger som de som har vært før oss har kjempet fram.

Jeg tenker at det er nødt til å komme omkamper både om AFP i privat sektor og ikke minst om prinsippet om levealdersjustering. Pensjonsreformen skal evalueres i 2017, en etappe på veien dit er LO-kongressen i 2013.

Så lenge vi i offentlig sektor klarer å forsvare den tjenstepensjonsordningen vi har, vil det gjøre omkampen lettere, slik jeg ser det.

Nå står kampen om uføretrygden og hvilke prinsipper den skal bygge på. LO-kongressen i 2009 var helt klar på tre viktige prinsipper:

- 1 At uføre fortsatt skal skattes som pensjonister og ikke som lønsmottakere
- 2 At uføre ikke skal omfattes av den såkalte levealdersjusteringen i Folketrygden
- 3 At det behovsprøvde barnetillegget skal beholdes

I forslaget som er lagt fram går derimot regjeringa inn for at uføre skal skattes som lønsmottakere. Videre foreslås det å innføre halv levealdersjustering, til tross for at uføre ikke kan kompensere for økt levealder ved å jobbe lenger. De **kan** ikke jobbe lenger, de er jo uføre! Og dette gjelder mange av oss, ca halvparten av oss blir uføre før vi blir 67!

Det behovsprøvde barnetillegget beholdes, i hvert fall foreløpig. Det er en viktig, men midlertidig seier. Det skal vurderes når Brochmannsutvalgets innstilling skal behandles senere.

Som Mona Bjørn, nestleder i HK i Sør-Trøndelag skrev i en kronikk i Klassekampen 27.09.11: Å være omvendt Robin Hood er også et valg, men ikke noe fagbevegelsen kan være bekjent av.

Til konferansen i dag har vi vært så heldige å få Ebba Wergeland som innleder, hun skal bl.a snakke om hvilke verdivalg pensjonsreformen og forslaget til ny uføretrygd bygger på.

Deretter skal Stein Stugu fra De Facto presentere et notat han har laget for Forsvar offentlig pensjon der han ser på mulige konsekvenser forslaget til ny uføretrygd kan få for offentlig tjenstepensjon.

På alle våre konferanser har vi invitert representanter fra ulike organisasjoner i offentlig sektor til å presentere sine standpunkter, så også denne gangen.

Da vi begynte planlegginga av denne konferansen, tenkte vi at det var en god målsetting å være 50 – 60. I går passerte antallet maks-grensa på 85 stoler – det er virkelig kjempeflott!

Avslutning på konferansen

Arbeids- og sosialkomiteen i Stortinget har høring om proposisjonen om ny uføretrygd 17. og 18. oktober. Forsvar offentlig pensjon har meldt at de ønsker å være tilstede, det skal sikkert en rekke av organisasjonene i offentlig sektor også.

Resultatet av Stortingsbehandlninga vil uansett få innvirkning på ordningene vi i offentlig sektor har. Vi har i dag en 66 % nettoordning, det er sannsynlig at det blir innført en bruttoordning med lønnstakerskatt, det må kompenseres. Det er viktig at dette blir gjenstand for **forhandlinger** med organisasjonene – det kan ikke bestemmes i Stortinget som en del av en totalløsning.

Slik vi vurderer det nå, kan det være hensiktsmessig med en ny konferanse for å vurdere situasjonen og for å gi støtte til våre forhandlere i våre organisasjoner til våren. Foreløpig arbeidsdato er onsdag 21. mars, nærmere beskjed kommer på våre hjemmesider. Og har du gitt oss din e-postadresse, sender vi det direkte til deg.

Vi tror at det er helt avgjørende å holde aktiviteten, kunnskapen og presset oppe – vi er avhengige av alle oss og de andre som vi representerer, det er det som gir noe av styrken til våre forhandlere.

Videre er FOP avhengige av bevilgninger for å drive vår virksomhet. Egentlig hadde vi et ganske kortsiktig perspektiv da vi starta, nå har vi holdt på i mer enn tre år. Vi driver fullstendig på frivillig basis, ingen er ansatte. Vi har som prinsipp at det skal være lav deltakeravgift på våre konferanser, men det er jo som kjent ikke så mye som er gratis, egentlig. Derfor er det mulig at vi sender ut vennlige oppfordringer om bevilgninger når det nærmer seg årsmøtetid.

Jeg pleier si fritt etter Jan Erik Vold: Det er håpløst OG vi gir oss aldri!